

शतभि

पुत्री ७ माधवी ८ कारवी ९ शिफा १०
संघातपत्रिका ११ कृत्वा १२ वज्रपुष्पा १३
सुपुष्पिका १४ शतप्रसूना १५ वहला १६
पुष्पाङ्का १७ शतपत्रिका १८ वनपुष्पा १९
भूरिपुष्पा २० सुगन्धा २१ सूक्ष्मपत्रिका २२
मधुरिका २३ अतिच्छेदा २४। अस्या गुणाः।
कटुत्वम्। तिक्तत्वम्। स्निग्धत्वम्। श्लेष्माति-
सारस्वरनेत्रव्रणनाशित्वम्। वस्तिकर्मणि प्रश-
स्यत्वञ्च ॥ * ॥ तद्वहलगुणाः उष्णत्वम्। मधु-
रत्वम्। गुल्मशूलवातनाशित्वम्। दीपनत्वम्।
पथ्यत्वम्। पित्तहारित्वम्। रुचिदायकत्वञ्च।
इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ अपि च।

“शतान्नानिलदाहामशूलदृक्कृद्भिर्नाशिनो।”

इति द्रव्यगुणः ॥

अन्यञ्च।

“शतपुष्पा कटुः स्निग्धा तिक्तोष्णा कफवातकृत्
रुक्षा वस्तिहिता नेत्रा बह्विद्वक्त्रमिश्रकृत्।
सग्राही शीतला तिक्ता दाहनुत् वातला
लघुः ॥”

इति भावप्रकाशः।

अन्यमधुरिकाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

शतपुष्पिका, स्त्री, (शतपुष्पा + स्वार्थे कन्।
टापि अत इत्वम्। (शतपुष्पा। इति शब्द-
रत्नावली ॥

शतप्रसूना, स्त्री, (शतं प्रसूनानि पुष्पाणि यस्याः।)

शतपुष्पा। इति राजनिर्घण्टः ॥

शतप्रासः, पुं, (शतं प्रासा इव फलानि यस्य।)
करवीरवृक्षः। इत्यमरः ॥

शतभिषक्, [ज्] स्त्री, (शतं भिषज इव तारा
यत्र।) शतभिषानक्षत्रम्। इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम्। ८। ३४।

“शतभिषजि शौण्डिकाना-
मजैकपि द्यूतजीविनां पीडा ॥”

शतभिषजि जाते, त्रि। अथ “वक्षशाला-
भिजिदशयुक्कृतभिस्सजो वा।” ४। ३। ३६।
इति जातार्थप्रत्ययस्य लुक् ॥)

शतभिषा, स्त्री, अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्त-
र्गतचतुर्विंशतक्षत्रम्। तत्पर्यायः। शतभिषक् २।
इति शब्दरत्नावली ॥ अस्या आकृतिर्मण्डला-
कारशततारामयी। यथा,—

“मण्डलाभशततारकाकुले-
मध्यभाजि नभसः प्रचेतसि।

वाणमैलधरणीमिताः कलाः

शारदेन्दुसुखि तावुरेययुः ॥” २२। पं५५।

इति कालिदासकृतरात्रिलग्नमाननिरूपणम् ॥

अस्या अधिष्ठातृदेवता वरुणः। यथा,—

“अश्विन्यमदहनकमलजगशिगुलभृददितिजीव
फणिपितरः।

योन्ययमदिनकृत्तृपवनशक्राग्निमित्राः ॥

गक्रो निर्वृत्तिस्तोयं विष्वविरिचो हरिर्व्यसु
र्व्वरुणः।

अजपादोऽहिग्रध्र पूषा चेतोश्चरा भानाम् ॥”

शतमा

सा तु अधोमुखी। यथा,—

“अक्षो पवङ्गयमपित्वाविशास्त्रयुक्तं
पूर्वावयं शतभिषा च नवाप्युङ्गुनि।
एतान्यधोमुखगणानि शिवानि नित्यं
विद्यार्थभूमिखननेषु च भूषितानि ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥*॥

तत्र जातफलम्।

“शोतभोतिरतिसाहसौ सदा
निष्ठुरो हि चतुरो नरो भवेत्।
वैरिणामतिशयेन दारुणो
वारुणोऽयं यदि यस्य सञ्चवे ॥”

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥*॥

तत्र जातस्य मिश्रगुणाः। यथा।

“शतानलादित्यविशाखमैव-

शक्रोद्भवा मिश्रगुणाः प्रदिष्टाः।

शिवजहस्ताहिभवा जघन्याः

शेषोद्भवाः सत्यरुपा भवन्ति ॥” ॥

रविवारादौ शतभिषादियोगे ज्वरोत्पत्तिफलं
तथा,—

“शिवशतभिषावातो यास्यसर्पस्त्रिपूर्वाः
शनिर्विकुजवारे भूतगोष्ठौनवम्याम्।
इह हि मरणयोगे यो हि रोगोपयुक्तः
पशुपतिसमदेहः सोऽपि मृत्युं प्रयाति ॥
उत्तरे विंशतिर्ज्ञेया द्वौ मासौ श्वणे तथा।
घनिष्ठायामर्हमासं वारुणेन दशाहकम् ॥”

इति ज्योतिःसारधृतकौशिकवचनम्।

शतभौरुः, स्त्री, मल्लिका। इत्यमरः ॥ शतं बहुवो
वियोगिनो भौरवोऽस्या इति शतभौरुः। शीत-
भौरुरिति च पाठः। तदा यैभिकत्वेन शीता-
हिमेतीति शीतभौरुः। इति भरतः ॥

शतमखः, पुं, (शतं मखा यज्ञा यस्य।) इन्द्रः।
इति हलायुधः ॥ (यथा, कुमारः। २। ६४।

“सहचरमधुहस्तन्यस्तुचुताङ्गुरास्त्रः

शतमखमुपतस्थे प्राञ्जलिः पुण्यधन्वा ॥”)

शतमन्युः, पुं, शतं मन्यवः क्रतवो यस्य।) इन्द्रः
इत्यमरः ॥ (यथा भागवते। १। ८। ६।

“याजयित्वाश्वमेधैस्तं त्रिभिरुत्तमकल्पकैः।
तदयशः पावनं दिक्षु शतमन्योरिवातनोत् ॥”
शतयज्ञकारिणि, त्रि। यथा, बृहत्संहि-
तायाम्। ४३। ५४।

“त्वमन्तकः सर्वहरः कृशानुः

सहस्रशीर्षा शतमन्युरीशः ॥”

बहुक्रोधे च त्रि। यथा ऋग्वेदे। १०। १०३। ७।

“वीरः शतमन्यु रिन्द्रः।”

“शतमन्युः बहुयज्ञः बहुक्रोधो वा।” इति
तन्नाथे सायणः ॥)

शतमानः, पुं, स्त्री, रूप्यपलम्। आढकः। इत्य-
मरभरतौ ॥ (यथा, मनुः। ८। १३७।

“धरणांनि दश ज्ञेयाः शतमानस्तु राजतः।”

चतुः सोवर्णिको निष्को विंशयस्तु प्रमाणतः ॥”

शतलोकपूज्ये, त्रि। यथा, वाजसनेयसंहिता-
याम्। १८। ८३।

शतरु

“इन्द्रस्य रूप शतमानमायु-

चन्द्रेण ज्योतिरसृतं दधाशः ॥”

“शतानामनेकेषां प्राणिनां मानं पूजा यस्मिन्
तत् जगत्पूज्यमित्यर्थः ॥” इति तन्नाथे मही-
धरः ॥)

शतमार्जः, पुं, (शतं शतवारं मार्जयति शस्त्रा-
णीपि। मृज शब्दो + णिच् + भच्।) चस्त्र-
कारकः। इति कचित् ॥ (कचित् शस्त्रमार्ज
इति पाठः ॥)

शतमूला, स्त्री, (शतं मूलानि यस्याः।) दूर्वा।
वचा। इति राजनिर्घण्टः ॥

शतमूलिका, स्त्री, (शतं मूलानि यस्याः।) ततः
स्वार्थे कन्।) द्रवन्ती। इति राजनिर्घण्टः ॥

शतमूली, स्त्री, (शतं मूलानि यस्याः।) पापकर्णेति

४। १। ६४। डीष्।) खनामख्यातोपधविशेषः।

तत्पर्यायः। बहुसुता २ अभोरुः ३ इन्दीवरी

४ वरी ५ ऋष्यप्रोक्ता ६ भौरुपत्नी ७ नारा-

यणी ८ शतावरी ९ अहेरुः १०। इत्यमरः ॥

रङ्गिणी ११ शटी १२ ह्रीपिशङ्कः १३। इति

जटाधरः ॥ ऋष्यगता १४। इति शब्दरत्ना-

वली ॥ शतपदी १५ पौवरी १६ धीवरी १७

वृथा १८ दिव्या १९ दीपिका २० दरकण्टिका

२१ सूक्ष्मपत्ता २२ सुपत्ता २३ बहुमूला २४

शताह्वया २५ स्वादुरसा २६ शताह्वा २७

लघुपर्णिका २८ आत्मगुप्ता २९ जटा ३० मूला

३१ शतवीर्या ३२ महीपथी ३३ मधुरा ३४

शतमूला ३५ केशिका ३६ शतपत्रिका ३७

विश्वस्था ३८ वैष्णवी ३९ पाष्णी ४० वासुदेव-

प्रियङ्गुरी ४१ दुर्मना ४२ तैलवल्ली ४३। अस्या

गुणाः। हृष्यतम्। मधुरत्वम्। हिमत्वम्। मेह-

कफवातपित्तनाशित्वम्। तिक्तत्वम्। त्र्यंष्ट्रत्वम्।

रसायनत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च।

“शतावरी बहुसुता भौरुरिन्दीवरी वरी।

नारायणी शतपदी शदवीर्या च पौवरी ॥

महाशतावरी त्वन्या शतमूल्यूर्ध्वकण्टिका।

सहस्रवीर्या हेतुश्च ऋष्यप्रोक्ता महोदरी ॥

शतावरो गुरुः शीता तिक्ता स्वाही रसायनी।

मेधाग्निपुष्टिदा स्निग्धा नेत्रा गुल्मातिसार-

जित्।

शुक्रस्तन्यकरो बल्या वातपित्तासृगोयजित् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥*॥

अन्यञ्च।

“शतावरी वातपित्तमेहकुष्ठहरा सरा।”

इति राजवल्लभः ॥

शतयष्टिकः, पुं, (शतं यष्टयो गुच्छा यस्य।)

शतलतिकहारः। तत्पर्यायः। देवच्छन्दः २।

इत्यमरः ॥

शतरु (द्रि) द्रोयं, त्रि, (शतं रुद्रादेवता अस्य

शतरुद्र + “शतरुद्राच्छब्द घञ्।” ४। २। २८।

इत्यस्य वार्तिकोक्त्या घः पक्षे ह्य।) हविरा-

दिकम्। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ (यथा, महा

भारते। ७। ७८। १३।